

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-11-22
Besvaras senast
2016-12-07

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2016/17:140 De afghanska tolkarnas rättigheter

Mellan 2002 och 2014 deltog Sverige i den fredsfrämjande militära insatsen ISAF (International Security Assistance Force) i Afghanistan. För att kunna genomföra uppdraget anlätade Försvarsmakten ett antal lokalanställda tolkar. Sammantaget kom ett fyrtiotal tolkar att tjänstgöra tillsammans med de svenska trupperna. På grund av detta arbete har dessa tolkar kommit att utsättas för hot av det regeringsfientliga motståndet.

När tolkarnas situation blev känd för regeringen kom den att instruera Migrationsverket och Försvarsmakten att hjälpa tolkarna genom att erbjuda dem uppehållstillstånd via kvotflyktprogrammet. Detta kom att kallas ”den särskilda ordningen”. Emellertid kom endast 21 tolkar med familjer att hjälpas på detta sätt – endast de tolkar som var anställda från 2013 till våren 2014. Övriga tolkar, ca 20 personer, fick ingen hjälp. Försvarsmakten har hävdade att de av lagliga skäl inte har kunnat hjälpa dem. Säkerhetsskyddslagen medger inte prövning av tidigare anställd personal.

I dagsläget finns det därför ett tjugotal tolkar kvar i Afghanistan som kan visa att de har tjänstgjort med den svenska försvarsmakten och som menar att de lever under fara på grund av detta men som svenska myndigheter inte har visat något intresse av att hjälpa.

Migrationsdomstolens lagakraftvunna dom från i mars i år ger dessa tolkar rätt att ansöka om uppehållstillstånd med hänvisning till Europakonventionen och 5 kap. 3 a § tredje stycket 3 utlänningslagen. Ansökan om uppehållstillstånd ska lämnas in till en ambassad. Detta framgår av Migrationsverkets föreskrift MIGRFS 07/2015.

Följaktligen har tolkarna rätt att lämna in sina ansökningar om uppehållstillstånd på svenska ambassaden i Kabul. Nu har det emellertid visat sig att ambassaden inte har velat ta emot ansökningar om uppehållstillstånd. Ett antal tolkar har försökt lämna in sina ansökningar, men ambassaden har vägrat att ens ta emot handlingarna.

Det är uppenbart att lagen inte följs av tjänstemän på Utrikesdepartementet. Det framgår av Migrationsverkets föreskrift att ambassaden i Kabul är rätt instans för tolkarna att vända sig till. Därtill finns det anledning att påpeka att en svensk förvaltningsmyndighet inte har rätt att neka en enskild att lämna en

handling till myndigheten.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga:

Tänker utrikesministern vidta någon åtgärd gentemot ambassaden i Kabul med anledning av det som har framförts?

.....

Maria Weimer (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors